

Artikel 5.

1. Nærværende konvention er kun bindende for de medlemmer af Den internationale Arbejdsorganisation, hvis ratifikationer er blevet indregistreret hos generaldirektøren.

2. Den træder i kraft 1 år efter det tidspunkt, da 2 medlemsstaters ratifikation er blevet indregistreret hos generaldirektøren.

3. Derefter træder nærværende konvention i kraft for enhver medlemsstat 1 år efter, at dens ratifikation er blevet indregistreret.

Artikel 6.

1. En medlemsstat, som har ratificeret nærværende konvention, kan opsig den efter 10 års forløb fra tidspunktet for konventionens første ikrafttræden ved afgivelse af en erklæring, der fremsendes til Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til indregistrering. En sådan opsigelse træder først i kraft 1 år efter datoen for dens indregistrering.

2. Enhver medlemsstat, som har ratificeret nærværende konvention, og som ikke inden for 1 år efter udløbet af den i stk. 1 omhandlede 10-årsperiode benytter sig af den i nærværende artikel hjemlede opsigelsesret, er forpligtet i yderligere 10 år og kan derefter opsig konventionen ved udløbet af hver 10 års-periode på de i nærværende artikel fastsatte betingelser.

Artikel 7.

1. Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør skal underrette samtlige Den internationale Arbejdsorganisationens medlemmer om indregistreringen af de ratifikationer og opsigelser, han modtager fra Organisationens medlemmer.

2. Samtidig med at generaldirektøren underretter Organisationens medlemmer om indregistreringen af ratifikation nr. 2, skal han gøre dem opmærksom på konventionens ikrafttrædelsesdato.

Artikel 8.

Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør skal i medfør af artikel 102 i De forenede Nationers pagt fremsende udførlige oplysninger om de ratifikationer og opsigelser, han har indregistreret i henhold til bestemmelserne i de foregående artikler, til De forenede Nationers generalsekretær til indregistrering.

Artikel 9.

Når Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd måtte anse det for nødvendigt, skal det forelæg-

ge generalkonferencen en rapport om gennemførelsen af nærværende konvention og overveje ønskeligheden af at sætte spørgsmålet om en hel eller delvis ændring af den på konferencens dagsorden.

Artikel 10.

1. Såfremt konferencen vedtager en ny konvention, der helt eller delvis ændrer nærværende konvention, skal, medmindre andet måtte være bestemt i den nye konvention,

- a) en medlemsstats ratifikation af den nye, ændrede konvention *ipso jure* medføre øjeblikkelig opsigelse af nærværende konvention uanset bestemmelserne i artikel 6 ovenfor, såfremt og så snart den nye, ændrede konvention træder i kraft;
- b) nærværende konvention ikke længere kunne ratificeres af medlemsstaterne fra den dato at regne, da den nye, ændrede konvention træder i kraft.

2. Nærværende konvention skal under alle omstændigheder forblive i kraft i den foreliggende form og det foreliggende indhold for de medlemsstater, som har ratificeret den, men som ikke har ratificeret den ændrede konvention.

Henstilling nr. 122 om beskæftigelsespolitik.

Den internationale Arbejdsorganisationens generalkonference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 17. juni 1964 er trådt sammen til sin 48. samling, og som henviser til, at Den internationale Arbejdsorganisation i henhold til Filadelfiadeklarationen er forpligtet til blandt alle verdens nationer at fremme programmer, der tager sigte på fuld beskæftigelse og en højnelse af levestandarden, og at den i indledningen til Den internationale Arbejdsorganisationens statut angivne målsætning omfatter bekæmpelse af arbejdsløshed og indførelse af lønninger, der sikrer passende levevilkår, og

som endvidere henviser til, at det efter Filadelfiadeklarationens bestemmelser er Den internationale Arbejdsorganisationens opgave at undersøge og overveje den økonomiske politik og finanspolitikens indflydelse på beskæftigelsespolitikken på baggrund af den grundlæggende målsætning, der går ud på, at „alle mennesker uanset race, religion eller køn skal have ret til at arbejde for materiel fremgang og åndelig udvikling under frie og værdige forhold med økonomisk tryghed og lige adgang for alle“, og som henviser til, at det i verdenserklæringen om menneskerettigheder er udtalt, at „enhver har ret til arbejde, til frit valg af beskæftigelse, til rimelige